

Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc ...
Tím nám daroval vzácná a převeliká zaslíbení,
abyste se tak stali účastnými božské přirozenosti ...

Ve svém druhém listě píše Petr ještě odvážněji o tom, co i andělé a proroci touží spatřit. A jakmile to sami začneme vidět, začneme také chápat jejich dychtivost.

V dnešním zjevení používá Petr slovní obrat, který by nás mohl vylekat, protože nepřítel používá podobně znějící výrazy k tomu, aby přivedl lidi k nestoudnému uctívání sebe sama. (Taková taktika je u Satana běžná. Sám o sobě nemá žádnou tvořivou dovednost. Proto musí vždy vzít něco, co patří Bohu, a zneužít to. Nicméně nenechejte tuto dábelskou taktiku, aby vám bránila dovolit Bohu darovat vám sama sebe skrze verše, které leží před námi.)

V 2. Petrově 1:1-15 koná Duch svatý svou funkci učitele, kterou Ježíš zaslíbil, když mluvil o tom, že Duch pravdy bude s námi, aby nás každodenně učil a utěšoval. V těchto verších ukazuje, jak Jeho božská moc, náš zbožný život, Jeho vzácná zaslíbení a náš únik zhoubě světa spolu souvisí. Jde hned k věci a říká nám, že uniknout zhoubě světa a mít na něj pozitivní vliv lze docílit skrze naši každodenní úcast na božské přirozenosti.

Dále také říká, že bez této účasti na božské přirozenosti, a bez onoho úniku, který přináší, nemůžeme čekat, že budeme činní a produktivní v našem poznání Pána Ježíše Krista.

Chcete-li vědět, proč jste v konání Božího díla kolem sebe méně účinní, než jak tušíte, že byste měli být, potom učiňte svým životním cílem toto: všechno, co si myslíte, že víte o sobě, svém Bohu, svém světě a svém nepříteli, podřídte právě těmto 15 veršům. Naučte se je nazpaměť a přeříkávejte si je znova a znova a znova.

Rozmýšlejte o těchto zaslíbeních, jako Marie rozmýšlela o tom, co bylo řečeno jí; neboť Duch svatý používá sliby, jako jsou tyto, aby jako skalpelem jemně odřezával přilnavé, rakovinové tkáně, které se obmotaly kolem myšlenek naší duše a o kterých možná ani nevíme, že tam jsou. A přitom vás Duch bude učit být „úcastnými božské přirozenosti“. To je součástí vašeho prvorozeneckého práva. Hlaste se o něj. Nebuďte jako Ezau, abyste se ho zřekli za misku polévky. Spokojte se pouze s Božími sliby a pak o nich rozmýšlejte, jako byste nikdy nemohli mít dost. Tak budete přebývat ve vinném kmeni a budete z něho nést ovoce.